

10 Trapeze

PAS+: 175 attracties op driedaags verjaardagsfeestje UM

11 Zomer

Luieren aan het strand? Zonde van de tijd

7 European Champion

Should the Dutch cheer for Germany, France, England or ...

observant|35

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 9 juni 2016

“Ja, daar komen de boten weer aan. Het lijkt een spannende strijd te worden.” De commentator aan de waterkant bij de sociëteit van roeivereniging Saurus schudt de toeschouwers weer even wakker. Het is zaterdag 4 juni en elf dames- en elf herendisputen strijden vandaag in wedstrijden van 300 meter tegen elkaar op de Disputenroeidag. De afgelopen vier weken zijn ze getraind door leden van Saurus. Het is niet alleen op het water spannend, de grote vraag was ook: wat doet het weer? Het valt mee, alleen een buitje in de namiddag. De disputen kunnen zich dus ongestoord door voorrondes en finales heen worstelen. Bij de mannen weet Nondejuke een nipte winst te behalen, terwijl bij de vrouwen Ritz met enkele meters voorsprong de concurrentie verslaat.

CF/Foto: Joey Roberts

nl

Misschien einde aan dubbelrol personeelsconsulent

Binnen de afdeling HRM (personeelszaken) wordt erover nagedacht om de functie van personeelsconsulent op te splitsen. Dat zegt HRM-directeur André Koehorst in een interview met *Observant*.

Het voornemen is opvallend. Dat de personeelsadviseurs zowel het management als de medewerkers dienen is een bekend verschijnsel in de HRM-wereld. Die opzet wringt echter zodra er sprake is van conflicten en dus van conflicterende belangen. Veel medewerkers in een dergelijke situatie hebben weinig tot geen vertrouwen in de personeelsconsulenten, meldt oud-vakbondsfunctionaris aan de UM, Annemie Capellen: “Van medewerkers hoor ik dat ze het gevoel hebben dat de consulent aan de kant van de leiding staat, aan werkgeverskant. Ze voelen zich als werknemer niet gesteund.”

Datzelfde geldt soms voor het management: ook dat voelt zich soms in de kou staan. Een einde aan de “spagaat” (Koehorst) van de consulenten kan dan soelaas bieden. Koehorst: “We gaan in ieder geval die richting, van gescheiden functies, verkennen.”

Verder is er sprake van een eventuele herintroductie van de functie van ‘personeelszorg’, een eenheid die in 2011 om bezuinigingsredenen is opgeheven. Het betrof een tweekoppige enclave (Huub Ruyters en Dick Spaans) binnen de HRM-afdeling die voor velen die met hun baas (en soms ook met hun personeelsconsulent) in de clinch lagen, de laatste strohalp betekende. Koehorst: “Een dergelijk aanspreekpunt voor medewerkers komt misschien weer terug.”

Wammes Bos

Zie pagina's 8-9

eng

Foreign students not entitled to free public transport pass

The Netherlands is not guilty of unfair treatment. It has the right to only provide its own students with a public transport pass and need not give students from other European member states a similar pass.

The Court of Justice of the European Union today ruled against the European Commission. The latter felt that it was unfair that a British Erasmus student did not get a public transport pass in 2009 and took the Netherlands to court. The costs of a study should be the same for all EU citizens.

The Netherlands disputed this and argued that the public transport pass was part of the performance grant. So it is actually a conditional loan, because students who do not successfully complete their study programme, must reimburse the cost of their public transport pass. As Erasmus students and other foreign students are not eligible for student financing in the Netherlands, they should also not receive a public transport pass.

It already became clear in January that the Netherlands had a strong case. The Solicitor General of the European Court consigned the European Commission's defence to the wastepaper basket and the Court adopted this recommendation. In

its judgment, the court states that the travelling arrangement for Dutch students is provided in the form of a student grant or loan. The Netherlands is therefore not compelled to supply foreign students with a public transport pass as well.

HOP

Latest news on

www.observantonline.nl
Become member of
facebook.com/
ObservantUM

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Maarten van Wesel (36, Heerlen) Functioneel beheerder bij UB en Huisartsgeneeskunde, sinds 2007 * **Woonplaats:** Woont in Heerlen
 * **Burgerlijke staat:** getrouwd met Irene, drie kinderen: Sara (10), Bram (8) en Sofie (5)

“Als peuter demonstreerde ik al in een buggy tegen kernwapens”

Foto: Loraine Bodewes

Heerlen of Maastricht? Heerlen natuurlijk. Ik ben er geboren, getogen, ik woon er nog steeds en ben politiek betrokken. Maastricht is een gepolijste edelsteen, Heerlen een ruwe diamant, waar op dit moment van alles gebeurt. Het is een stad die lef toont. Kijk naar de nieuwe inrichting van het stationsgebied, het Maankwartier, waarbij de gemeente koos voor het ontwerp van een Heerlense kunstenaar. SP-voorzitter Meijer vergeleek Heerlen laatst met Rocky, die de ene klap na de andere heeft geïncasseerd maar niet opgeeft. De grootste klap was natuurlijk de sluiting van de mijnen, en daar is de stad nog niet van hersteld. Jammer vind ik dat Heerlen een academische sfeer mist. Er is wel een Studium Generale maar veel minder uitgebreid.

Ik kom uit een bijzonder nest. Elk nest is bijzonder, denk ik. Maar goed, grappig is wel dat mijn moeder uit Geleen komt en mijn vader uit Sittard, twee rivaliserende gemeenten. Of ze een vechthuvelijk hadden? Helemaal niet. Ze zijn binnenkort veertig jaar getrouwd. Bijna het hele gezin zit in de gezondheidszorg; mijn moeder en zus in de verpleegkunde en mijn vader klinisch chemisch analist in het ziekenhuis Atrium. Mijn vader heeft daar lang in de ondernemingsraad gezeten, was zeer sociaal bewogen, links in het politieke spectrum, lid van de PSP. Als peuter demonstreerde ik al in een buggy tegen kernwapens. Het was geen hippiegezin maar ik heb wel een vrije opvoeding gehad, kan me niet herinneren dat ik ooit straf heb gehad. Ook aten we een tijd macrobiotisch, hielden we kippen, konijnen en een geit in een rijtjeswoning. Dat ik toen blowde vond mijn vader geen punt. Was-ie zelf groot mee geworden. Iets meer orde en regels zou me als kind geen kwaad hebben gedaan, ik ben van nature nogal chaotisch.

Opvallend trekje? Ik ben zwaar dyslectisch. Daarom ben ik van de brugklas havo/vwo teruggezet naar de mavo. Ja, zo ging dat toen, andere tijden hè. Ik noem mezelf meestal 'dysgrafisch' omdat ik alleen moeite heb met schrijven, niet met lezen. Ik heb er in mijn werk weinig last van, dankzij de spellingscontrole. Ik heb trouwens ook nog een autismespectrumstoornis. Ik weet nog, mijn vrouw was mij aan het versieren in een kroeg in Heerlen, ze kwam tegen mij aan hangen, en ik dacht: 'Ze zal wel erg moe zijn.' Typisch zo'n verkeerde inschatting. Hier bij de UB heb ik min of meer een vaste flexplek. Soms, in de trein naar Maastricht, kan ik ongerust worden bij de gedachte dat iemand op 'mijn' plek zit. Ook nu, alleen al door erover te vertellen, voel ik de onrust opborrelen.

Favoriete tv-programma? 11-22-63. Dat is een serie waarin een leraar Engels via een tijdreis de moord op Kennedy probeert te voorkomen. De tv staat bij ons meestal aan maar ik kijk niet vaak. Mijn vrouw houdt van horror. We hebben laatst naar *Paranormal Activity* gekeken. Toen ik naar bed ging, rende mijn jongste dochter ineens door de gang, ik schrok me dood.

Ik zit in de U-raad omdat dat goed op mijn CV staat. Nee hoor, omdat ik me graag overal mee bemoei. Ik voel me betrokken bij het reilen en zeilen van de UM. Een familietrekje. Mijn vader zat dus in de OR en mijn broer nu ook, bij AZL [beheerder van pensioenvoorzieningen]. Om nog een voorbeeld uit ons gezin te geven: wij woonden aan de 'verkeerde' kant van het station, daar gebeurde van alles in de jaren tachtig. Op een dag werd er bij ons voor de deur een prostitutie uit een auto gegooid. Mijn vader was zo iemand die zich meteen over haar ontfermde

en haar binnen vroeg om tot rust te komen.

Hoe gaat het met je muisarm? Geen last van. Ik ben geen stresskip, dat scheelt. Ik heb aan de UM ict-cursussen gegeven waarbij ik studenten ook wees op hun werkhouding, terwijl ik zelf volstrekt onverantwoord in een stoel hang.

Werken, werken en nog eens werken. Nee hoor, ik speel ook graag met mijn kinderen of klus aan het huis. Een ingenieurswoning uit de jaren dertig, ook dichtbij het station, tussen een moskee en een homo-kroeg. Schitterend dat die zo dichtbij elkaar liggen. Klussen gaat me redelijk goed af, al vind ik 'beginnen' leuker dan 'iets afmaken'.

Waar geef je het meeste geld aan uit? Aan boeken. Ik koop elke maand wel een stapeltje bij Amazon, over wetenschap en techniek. Ik heb een aardig wandje vol inmiddels, maar niet zo veel als mijn ouders. Laatst heb ik een boek gekocht dat heet *The Victorian Internet*. Dat gaat over de telegraaf, eind 19^e eeuw. Net als nu op datingsites ontstonden toen veel liefdesrelaties via de telegraaf. De parallellen zijn legio.

Dromen zijn bedrog. Het is mooi als er iets te wensen overblijft. Ik hoop dat mijn kinderen een gelukkige toekomst wacht... enne, dat ik op een dag mag promoveren. Het gaat traag, is meer een soort hobby, maar het proces zelf alleen al vind ik fantastisch. Ik onderzoek of het werken met wordprocessors van invloed is geweest op de sociale wetenschappen. Misschien dat ik ook graag wil promoveren vanuit een soort prestatiedrang. Lange weg afgelegd, dyslexie, vanwege dat soort dingen. Bewijzen dat je erbij hoort.

“Geen Unileversaus over UM-onderzoek”

Een researchmanager van Unilever, dat Lipton-thee verkoopt, promoveerde vorige maand op een Maastrichts proefschrift met als conclusie: *thee verhoogt de aandacht, wekt 'gevoelens van plezierigheid' en maakt ontspannen. Hoe geloofwaardig zijn deze bevindingen?*

“De bevindingen zijn heel geloofwaardig”, zegt promotor prof. Jan Ramaekers. “Dat hangt namelijk af van de vraagstelling en de manier waarop die is onderzocht. Hierbij zijn de gangbare wetenschappelijk wegen bewandeld. De promovendus, Suzanne Einöther, heeft haar artikelen in *peer-review*

wed vakbladen gepubliceerd, die beoordeeld zijn door onafhankelijke deskundigen. Die test heeft de promovendus glansrijk doorstaan, dus ik ben niet bang dat er een Unileversaus over de data ligt.”

Tegelijk heeft Unilever, dat het promotieonderzoek betaalde en de vraagstelling bedacht, commerciële belangen, zegt Ramaekers. “De vraagstelling is natuurlijk ingegeven door commerciële motieven. De studie gaat niet over koffie maar over thee, want dat is wat Unilever verkoopt. En het bedrijf hoopt natuurlijk op positieve uitkomsten. Al is dat in dit onderzoek niet altijd het geval. De invloed van thee op creativiteit blijkt

miniem. Maar los daarvan: als ik in zee ga met een commerciële partij, leg ik contractueel vast dat alle resultaten mogen worden gepubliceerd.”

Een onderzoeker die bij Unilever op de loonlijst staat, heeft belang bij een gunstig resultaat en zou - bewust dan wel onbewust - de uitkomsten kunnen vertekenen. “Alles draait om de data en de conclusies die je daaruit kunt trekken. Die zijn voor iedereen toegankelijk. Ik ben als begeleider *altijd* alert hierop, niet alleen als het een commerciële partij betreft.”

Maurice Timmermans

Kwart Kerkradenaren laaggeletterd

In Kerkrade en Venlo heeft een op de vier inwoners moeite met lezen en schrijven. Dat blijkt uit recente gegevens van het Researchcentrum voor Onderzoek en Arbeidsmarkt (ROA) en het CBS. Het is voor het eerst dat laaggeletterdheid tot op het niveau van gemeenten is uitgesplitst.

Wie laaggeletterd is, kan zich minder makkelijk redden in het dagelijks leven. Zo is de gebruiksaanwijzing van de printer lastig te volgen, en blijken de hypotheekscenario's van de bank te ingewikkeld, net zoals de treintabel met de vertrektijden. “Deze zelfde mensen balen dat een loket verdwijnt, dat ze eerst een formulier moeten invullen voordat ze bij de gemeente iets gedaan krijgen”, zegt Rolf van der Velden, directeur van het ROA.

Zelf vinden 'laaggeletterden' dat ze geen probleem hebben. “Dat is niet zo vreemd”, zegt Van der Velden. “De moeilijkheden ontstaan pas als ze uit hun vertrouwde omgeving treden, een nieuwe baan krijgen of een huis gaan kopen. Het is een groot maatschappelijk probleem. In Nederland gaat het om 1,3 miljoen mensen.”

De meest dramatische gemeenten in Limburg zijn Kerkrade en Venlo, waar een kwart van de inwoners laaggeletterd is; het gemiddelde niveau van alle inwoners is 'veel lager' dan vmbo. Laaggeletterdheid hangt sterk samen met opleiding, leeftijd, milieu van herkomst en de positie op de arbeidsmarkt. Steden als Utrecht (met veel studenten) en Naarden-Bussum (veel welgestelden) doen het heel goed. Op provinciaal niveau zijn de minste problemen in Utrecht, de meeste in Flevoland.

MT

Komt allen staan

Het lijkt op een reusachtig rotsblok, het kunstwerk van architectenbureau Raaaf dat de komende maanden is ondergebracht in de Universiteitssingel 40. Maar het mooie is dat je er vrij op mag staan of tegenaan kan leunen. Wie wil, kan er zelfs wat stretchoefeningen doen. Eén ding is verboden: zitten. Niet voor niets heet de installatie *End of Sitting*. “Ik werd benaderd door Raaaf. Ze waren mijn naam tegengekomen in de wetenschappelijke literatuur”, vertelt de Maastrichtse bewegingswetenschapper Hans Savelberg. Als er iemand promotor is van 'staan' dan is het Savelberg wel. In 2013 publiceerde hij een onderzoek in het vakblad *Plos One* over de verschillen tussen zitten en bewegen. Wat bleek? Slenteren

en allerlei andere 'laagintensieve' bewegingen zijn beter voor de gezondheid dan elke dag een uurtje intensief sporten. Het risico op diabetes en hart- en vaatziekten vermindert met 25 procent. Stilzitten is het schadelijkst.

Een van de mensen van studio Raaaf (Rietveld Architecture Art Affordances), filosoof Erik Rietveld, sleepte een Vidi binnen van onderzoeksfinancier NWO. Hij vroeg zich af welke 'handelingsmogelijkheden' een omgeving biedt; hoe worden we uitgenodigd tot bepaald gedrag. Hij en zijn broer Ronald Rietveld werken op het snijvlak van architectuur, kunst en wetenschap. In *De Groene Amsterdammer* zegt Ronald Rietveld: “De ontwerpwereld is nog steeds bezig

het ontwerp van de stoel voor de honderdduizendste keer aan te passen. Niemand vraagt zich af: is die fixatie op die stoel wel zinvol? (...) Wij starten ons denken vanuit beweging, dat maakt het verschil.”

In 2013 werd Raaaf tot 'Nieuwe Radicaal' en 'Architect van het Jaar' uitgeroepen. Het blok dat in Maastricht staat is de 'kleine' variant, weet Savelberg. “De grotere is 11 bij 11 meter, echt gigantisch. Als je daar op gaat staan, voel je je een aap op de rots.”

Wendy Degens

De installatie staat in elk geval tot en met 1 oktober in Maastricht, Universiteitssingel 40

'Human Auction' voor het goede doel

Koko-damesdispuut Phylla organiseert 22 juni een 'human auction' op de sociëteit aan de Gebroeders Hermansstraat. Het dispuut heeft waardebonnen verzameld bij Maastrichtse ondernemers. “Daarmee kun je bijvoorbeeld gaan lunchen, iets gaan drinken of een tochtje maken op een Vespa. We hebben die activiteiten aan iemand gekoppeld en je kunt tijdens de veiling bieden op de combinatie persoon+activiteit”, zegt Julie Peeters van Phylla. De opbrengst gaat naar Prinses voor een Dag, een stichting die ervoor zorgt dat vrouwen met kanker zich een dag een prinses voelen. “Dat past goed bij ons, wij staan bekend als een meisjesachtig dispuut.” Phylla hoopt de opbrengst van vorig jaar - 500 euro - te overtreffen.

CF

Treitermerissen en rappende zeurpieten

Politieagenten hebben ingrijpende bevoegdheden. Zij mogen bij je naar binnen, overal snuffelen en je zelfs bij je kladden grijpen en overbrengen naar een plaats voor verhoor. Voor dat alles is minimaal vereist dat je verdachte bent, wat betekent dat er een redelijk vermoeden van schuld moet zijn dat je een strafbaar feit hebt gepleegd. Als je netjes gedraagt, hoef je je dus geen zorgen te maken.

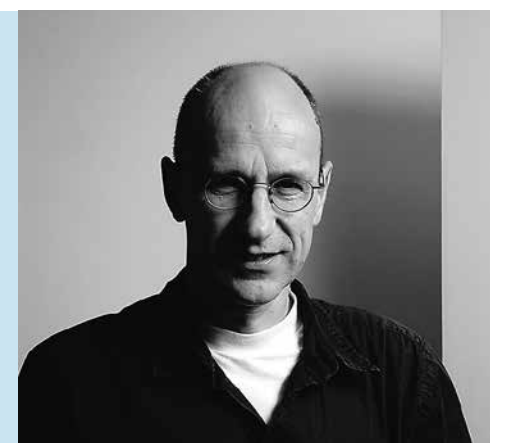
Met deze bevoegdheden kan al aardig worden opgetreden tegen het geboefte dat het leven van de burger zo onaangenaam kan maken. Toch kom je er niet mee. Er zijn nogal wat voorschriften die vrijelijk kunnen worden overtreden zonder dat iemand er ooit iets van merkt. Denk maar eens aan de verplichting om een gevarendriehoek in je auto te hebben of je rijbewijs bij je te hebben. Voor dat soort voorschriften zijn er controlebevoegdheden. De politie kan je op die punten

controleren ook zonder dat er enige aanleiding voor is, gewoon om te kijken of je je wel aan de regeltjes houdt.

Zulke bevoegdheden kunnen misbruikt worden. In de jaren tachtig had ik, advocaat, een cliënt met volgens de Maastrichtse politie te lange haren, die dus nauwelijks achter het stuur kon kruipen zonder dat een agent hem om zijn kentekenbewijs vroeg. Dat was pure treiterij, die vaak uitmondde in kinderachtige boetes. Het meest krasse wat hem overkwam was een boete voor het zich ontdoen van afvalstoffen zonder vergunning. Hij had namelijk geweigerd de voor een parkeerovertreding uitgeschreven bon aan te nemen en die was toen op straat gevallen. Dat was de afvalstof.

Treiteren mag niet, maar met enige vorm van intelligentie controleren wel. Als alleen maar oude dames in hun Opel Corsa aan de kant worden gezet, komt er van een realistische controle niets terecht. Politieagenten mogen dus best van de wetenschap van het vooroordeel - de statistiek - gebruik maken om geïnformeerde keuzes te maken bij het controleren. Dat vergroot de kans op het constateren van een overtreding en heeft dus preventieve werking.

Als je binnen de standaarddeviatie van de agentenstatistiek valt, kun je dus pech hebben. Daar moet je niet over zeuren. In Frankrijk word ik wel eens gecontroleerd op verdovende middelen, alleen omdat ik met een Nederlandse kentekenplaat rijd. Daarover heb ik nog nooit naar

Monsieur le Président geschreven en er is ook geen parlamentslid daar dat zich daar druk over zou kunnen maken. Maar als in Nederland een rapper zeurt, zingt het hele koor een deuntje mee.

Fokke Fernhout, hoofddocent bij de FdR

Marc Davidson inspired by a member of the environmental protection association

“I adopted an almost Spartan life”

Recently professor Marc Davidson gave his inaugural speech at Maastricht University, on environmental philosophy. But what has that got to do with physics, the subject he has been dreaming about since he was six and in which he eventually completed a Ph.D.? The moment when the “switch flipped” is stamped on his memory. He must have been about 25 when Davidson met his source of inspiration, a young man, a member of the environmental protection association, ‘Milieudefensie’.

Photo: Joey Roberts Illustration: Simone Golob

“I don’t remember his name,” says Marc Davidson (1966), extraordinary professor of Philosophy of Sustainable Development from a Humanistic Perspective. He works at ICIS, the Maastricht University institute in the field of sustainable development. “I only spoke to the guy once, at a party held by a mutual friend in Amsterdam.” Davidson was in the middle of his Ph.D. research on nuclear physics and lasers, a physics subject. “It was an interesting talk. The guy spoke about the global environmental problem and how something needed to be done about it. All kinds of wheels started to turn in my head.”

Let’s take a trip down Davidson’s memory lane, to his childhood dream: “I knew I wanted to be a physicist since I was six; I wanted to become a link in the great science tradition. I loved watching *Cosmos* by astronomer Carl Sagan. Now that I think about it, that series - about the beauty and history of science - was a huge source

of inspiration for my scientific career. Sagan was especially good at popularising science.” But when Davidson stood face to face with this guy from the *environmental protection association*, he thought: “I may think that I can become part of a chain, part of a tradition, but if nothing is done about the environment, then there is no future. What good would my scientific insights be then? There is not much point in continuing with that.” Not that he rigorously threw physics out of the window. He completed his Ph.D. research and at the same time chose to study Environmental Philosophy. As far as his daily life was concerned, he adopted an “almost Spartan life. I stopped putting on the heating, except when I had guests. In that first phase, I was a missionary who was going to convince others. But I soon stopped doing that. The willingness to change was minute.” He also refused to get on an aeroplane. “I stopped going to congresses in faraway countries, unless I was an invited

speaker. I got into some trouble about that with my supervisor. He felt that it was unacceptable. Eventually he agreed to it, he was broadminded.” As far as the heating is concerned: he is now married to a Turkish woman. “No heating is not an option,” he laughs. “Our excessive individualism” is the reason that people no longer want to bother themselves with solving environmental problems. “And this sentiment is enhanced by our economic and political systems. Thatcher already said it: ‘There is no such thing as society’. That says it all. If windmills were placed in your back garden, you would be quick to protest. But if it occurs a couple of kilometres further along, it doesn’t bother you.” He warns: “Technology can solve a great deal, but no matter what, we will have to adapt our lifestyle. ‘Live according to the rules that you wish everyone would abide by,’ said Immanuel Kant.”

Wendy Degens

Overrated

Aaaaww, the Provence. The Provence as so beautifully described in the stories and poems of my childhood’s heroes Alphonse Daudet, Marcel Pagnol and Frédéric Mistral. The Provence of smells, apricots, peaches, figs, rice, of dramatic love stories and ancestral disputes between families. The sunny and dry Provence of my grandparents.

Look at and smell these gorgeous lavender fields, hear the chant of cicadas, admire the rows of olive trees stretching to the horizon. Just a little down the road, walk into the Big Blue and her beaches softly beaten by the waves at the village of Saintes-Maries-de-la-Mer.

See these sleepy little stone villages under the sun. Visit the ruins of Roman theaters, arenas and baths. Van Gogh’s Café at night, Place du Forum in Arles. Avignon’s famous bridge and Popes’ Palace.

Wild Camargue horses and pitch-black, long-horned bulls and their Guardians. Flocks of wild flamingos in their swamps. Enjoy an apéritif on a terrace, in the shadow of a wisteria; feel your brain start to feel foggy and sleepy at the buzzing of the bees. . . .ZZZZZZZZZ. . . .

Yo! You there! Wake up! It’s May, you fool, the lavender is not in bloom yet and the olive trees won’t bear fruit for a while.

There are rainy clouds on the horizon, waiting to drop their contents on your straw hat. The Big Blue carries wave after wave of human (plastic) waste and oily stains. The Roman ruins are still used for that ugly show that is bull fighting. Van Gogh’s café really does look better on his painting, and the price of coffee on its terrace is really so 21st Century. The Camargue horses wait all day in the Sun, riding gear up, for that one adventurous touristy rider. The black bulls are nowhere to be seen, probably locked up somewhere in stalls. The pink flamingos are living their wild lives in a bird park. Bees and cicadas are on the verge of extinction, courtesy of Monsanto. The colourful and beautiful original, typical and local souvenirs . . . are made in China.

The South of France, in my opinion, is really overrated. It’s my fault obviously: my “memories” of the Provence were not actually lived, but created by the impressions I got reading *Manon des Sources* or *Lettres de mon Moulin*. Anyways, *veni, vedi, vici* and I’m glad we went.

I’ll tell you what is not overrated at all. Holidays.

No sir.

Séverine Dufour,
Student Affairs Officer Science Programme

Study pace at universities has risen

Students at universities are completing their bachelor's programme in less and less time. There are also fewer dropouts, reports university association VSNU.

According to the universities, 69 per cent of their students obtain their bachelor's diploma within four years. That is a great deal more than before. Five years before, only 56 per cent of the students managed to do so.

The universities think that students increasingly manage to find the right study programme as a result of the compulsory early enrolment and the

widespread information campaigns. At the same time, universities are thought to have taken more effective measures to increase the pace.

But in the same press release, the universities also acknowledge that students have little choice these days: they have to be fast. The main explanation for the higher success rate is that, since 2012, students must first have completed their bachelor's programme before they can start on a master's. They can no longer postpone writing their bachelor's thesis or doing their last exam while making a start on a few subjects of the master's programme.

The VSNU only counts those students who remain in academic education after their first year, even if it is at another university or in another study programme. So this includes students who have completed their first study choice even if this was with a few months delay, but also those who switched to a different study programme, so for example those who changed from Law to Psychology after one year, but still managed to complete the latter bachelor's programme within a three year period. Not all first-year students remain at university. Throughout the years, two to three per cent says farewell to Dutch higher education. A slightly

larger group switches to a School of Higher Education, although this occurs less frequently than before. From the 2011/2012 cohort, seven per cent switched to a School of Higher Education, compared to a mere four per cent of the 2014/2015 cohort.

All universities have signed individual performance agreements with the Ministry of Education about aspects such as study pace and dropouts figures in first year. In the Autumn, it will become clear which of them have achieved their targets.

HOP

PAS+: Three nights of science, theatre, music and arts in September

Birthday party with trapeze in hall MBB

Photos: Jonathan Vos, Herbert Olthoff and Studium Generale

PAS+ is slated to be the highlight of the university's anniversary celebrations: a three-day Parcours of Art and Science in which UM, now 40, shows off all it has to offer. When: during the week of festivities on 8, 9 and 10 September. Where: between the Zwingelpuut, Kapoenstraat and Minderbroedersberg. For whom? Everyone. In Dutch, English and Limburgish; free entry.

Around 8.30 pm on the evening of 8 September, a procession with three musketeers on electric scooters, accompanied by the brass band Wilhelmina van Wolder, the mayor, the president of Maastricht University and other interested parties will make their way from the Minderbroedersberg, via the Lenculenstraat and Kapoenstraat, to the Oud-Gouvernement (the building that previously housed the provincial authorities). There, led by the Wilhelmina wind

and percussion sections, Beppie Kraft – a famous local artist – will sing *Laot de zon in dien hart* from the balcony.

This is all part of the official opening ceremony, although by the point PAS+ will already be in full swing in the gardens, courtyards and rooms of the UM buildings. The next day, café Tribunal, the conservatory, Looiersgracht 5 (formerly the Edmond Hustinx house), the Natural History Museum and others will join the action as well. Jacques Reiners, head of Studium Generale, lays six typed pages on the table. This is the third time Studium Generale has organised the event – this time not just one evening, but three. There will be some 60 speakers, most of them UM employees – “everyone we asked responded with enthusiasm” – who will talk about their own research. The 30 minute lectures will cover a wide variety of topics: child abuse, Alzheimer's,

work stress, testosterone and financial decisions, smart labs, migration, black soldiers as liberators and more.

“We're giving the community an insight into the research we do and, at the same time, the chance to poke around all the old convents, chapels, court and government buildings that UM is repurposing”, explains Reiners. There will be tours dedicated to the artworks in the buildings, and others focusing on their history. “Did you know that Edmond Hustinx once started a soap factory at the Looiersgracht 5? And that the workers lived there too and ate trout from the Jeker river?”

The hall of the Minderbroedersberg will feature a trapeze, the courtyards of the Minderbroedersberg and the Student Services Centre large podiums for bands like Oghene Kologbo, Violons Barbares, Electrophonics, Negritos and Orches-

tre International du Vetex. The State Hall of the Law faculty will morph into a concert hall, while the streets will be the stage for street musicians and performers, as well as a typewriter that uses sand to write stories in dialect. In addition, there will be circus acts, theatre, dance, visual arts and films from the UM archives – around 175 different acts in total, says Reiners.

Already feeling overwhelmed? Not to worry: via the website www.pasmaastricht.nl and programme booklet you'll soon be able to chart your own course through the Parcours.

Riki Janssen

PAS+ will be held from 19.00 to 1.00 on 8, 9 and 10 September 2016 between the University College (Zwingelpuut), Minderbroedersberg and Kapoenstraat.

Work like a slave, eat like a king

Culinary talents performing wonders in Talentino

My menu € 24,50
June menu € 3,50
Glass of white wine

Talentino is just one of many restaurants in Maastricht serving delicious lunch, afternoon tea and dinner. However, there is a difference – what sets this restaurant apart is its mission to provide real-world job experience and long-term employment options for people with intellectual and developmental disabilities. The staff are extremely welcoming and friendly. The interior can be compared to an old monastery, with high ceilings, massive wooden furniture and pictures hanging in the hallway. The charming garden is dotted with colourful tables and its separation from the Grote Gracht, where you enter the restaurant, makes it very cosy.

The menu reads like a newspaper, and eventually

we opted for the June menu, consisting of three courses and an additional entrée. The entrée was served on two small spoons with prosciutto ham and garnish rolled in a light, crispy wrap. My favourite was the salad starter, decorated with Heuveland ham roses and asparagus with a light mustard dressing from Limburg. The salad was fresh and crispy, but unfortunately contained little pieces of my not-so-favourite red onion. The main course exceeded my expectations: although we were not asked how we wanted it cooked, the fillet steak came medium rare, perfectly tender and presented nicely with calvados sauce, asparagus and three half potatoes. The sauce dominated the dish, taking the flavour to a completely different level when you dipped your fries or steak in it – clarity, purity, tart citrus, cinnamon spice and earthiness. The only distraction from the delicious steak was the fact that the main course had too many side dishes: French fries, small fresh salad and potatoes. The

signature Talentino dessert contained a little bit of everything – chocolate mousse, Crème brûlée and panna cotta – each scooped into a tiny glass on a bigger plate, signed with a strawberry sauce and decorated with fresh strawberries on the sides. The fluffiness of the mousse and panna cotta contrasted nicely with that magic ‘click’ on the Crème brûlée.

All in all, Talentino is a wonderful place for a date or a special occasion with your friends or family. You could easily share the June menu, as the portions are enormous. Be sure to be patient and kind to the staff, and book your table in advance – it can get very packed.

Kate Surala

Every week, master's student European Public Affairs and tutor at the Faculty of Law Kate Surala reviews a restaurant, coffee bar, catering shop or 'to go' in Maastricht

Talentino, Grote Gracht 74, www.talentino-mestreech.nl/

Food ★★★★★
 Service ★★★★★
 Atmosphere ★★★★★
 Price/Quality ★★★★★☆

Approved

- ▶ UEFA Euro 2016 Official App
- ▶ Sports/summer/news
- ▶ Free
- ▶ Android, iOS

Friday evening, host country France will kick off against Romania in Paris. Would you like to follow everything relating to Euro 2016 football from that moment onwards, you can choose from a range of apps, including the UEFA Euro 2016 Official App. It provides information about the teams, the players, the matches, ticket sales, and the cities hosting the matches. Every country is covered by an experienced journalist, who will post the latest updates in the app. In addition, fans can use the fan zone, with links to groups and lists (for example, to create your favourite European Championship team of all time).

When you open the app for the first time, you are given the option to follow a country and individual players; you can change this later on. News about your favourites will be shown at the top of the list. During the matches, UEFA Euro 2016 serves as a 'second screen' with statistics, videos and comments.

A disadvantage in the app is that you cannot switch off the advertisements, not even if you were to pay.

Dear Ingrid Slow down

Romy (22): "I am thinking about doing a second master's to increase my chances on the labour market. For the same reason, I am on the board of an association. I finance my study by working. I am exhausted and I wonder how long I can keep this up. Do I have a choice?"

Ingrid: "Slow down," Douwe Bob sings. The singer-songwriter calls the song, with which he represented the Netherlands in the European Song Contest, a protest song. It was meant to be a complaint against our achievement-oriented society. A statement after my own heart. Dedication is widely expressed in size and numbers. Schools have marks and CITO scores, universities have exam grades. Health care has customer satisfaction figures, the commercial sector uses sales figures, in *The Voice of Holland* seats turn (or not), the list is endless. Achievement is what is expected of us and good is just not good enough. This is the message that we receive time and again. It feeds our idea that we are not good enough. This conviction is like fuel for our achievement engine. We drive and push ourselves until we drop. Chances of that happening are great, simply because we cannot keep up the pace at which we drive ourselves. The speed of our engine increases until the engine becomes overheated and gives up.

Being true to yourself is the greatest gift that you can give yourself. But to quit driving yourself and stepping off the achievement treadmill, while others continue to push themselves, requires courage. Recently *Observant* ran the heading "It takes courage to be a student these days". Exactly. However, when you are no longer a student, you will also need courage to take good care of yourself and ensure that you don't keep running along with others.

"It is a strange paradox: I can only change myself when I accept myself completely as I am," said American psychologist and psychotherapist Carl Rogers. What would you do if you accepted yourself completely and would feel that you are good the way you are? Would you then choose to do a second master's and keep the board posi-

Photo: Loraine Bodewes

tion? Don't get me wrong. Acceptance is not the same as resignation and passivity. You will most likely need money to support yourself, both now and later in life. But what about that board position? Become your own best friend; gather up all your courage in order to stop driving yourself, change to a lower gear. Take Douwe Bob's advice and slow down.

Ingrid Candel

Would you like to ask psychologist Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have a question or problem and would you like to speak with a psychological counselor for students at Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastrichtuniversity.nl or call 043 3885388.

“A Belgian team without Kompany is like a Dutchman without a bike”

Oranje definitely won't bring home the trophy from the European Championship football, but at least there are other teams we can cheer for. Observant asked a Belgian, a British, a French and a German football fan why their team should be the one.*

Text: Wendy Degens

+ Jake Norman, British bachelor's student at the Faculty of Law

“We have really young and hungry players, passionate too, just like their fans. They play offensively, with great intensity, and can dominate possession. And let's not forget – it's exciting to watch. They really play as a team, it's a collective effort.” England's squad has the youngest average age of all those taking part. Indeed, at just 18, the Manchester United striker Marcus Rashford is the youngest of all Euro 2016 players. One very well-known name on the list is that of Wayne Rooney. “He's the captain, but had a very

bad year in 2015. There's been a lot of discussion about this in England; some fans don't think he deserves to go to France. But the manager thinks Rooney brings irreplaceable experience to the team.” The Three Lions, as the team is known, isn't quite the favourite, but in Norman's view “it could be the most surprising. The only problem is our defence.” England's backs are among the weakest in the tournament, according to some English media.

This may be so, but then there's the anthem *God Save the Queen*. There may be other national anthems that are more appealing, says Norman,

“but we have our own band that attends every international tournament”.

Unconvinced? Think of all the former and current Dutch players in English competition, “like Memphis Depay and Daley Blind. It's thanks to the influence of Dutch and Spanish athletes that football in England has become better and more beautiful. It's no longer about just feeding the ball into one tall striker.” After all, the best player in the world was Dennis Bergkamp – “and he played for Arsenal, you know”, Norman concludes. Now that's what the Dutch want to hear.

🇧🇪 Quinten Tolboom, Belgium student at University College Maastricht

“It's time for the Dutch to finally give something back for the years of support they've received from Belgium. I still recall the World Cup final, between the Netherlands and Spain, during the summer of 2010. My family and I were in Spain, decked out in orange between all those Spaniards. Unfortunately, the Netherlands lost.” Another good reason to support Belgium: “We're the neighbour.”

The Dutch and Flemings may speak the same language, but that won't be enough if the Red

Devils don't manage to find the goal. “It's taken a long time, but since the last World Cup Belgium has managed to put together a good team. My favourite player is Eden Hazard, who plays for Chelsea. His speed and technical skills are fantastic. He could definitely make the difference.” A shame, in Tolboom's view, is the loss of Vincent Kompany, the Manchester United player forced to pull out of the tournament with an injury. “To me, a Belgian team without Kompany is like a Dutch person without a bike. He always has a certain presence that completes the picture.” Belgium will play in the group phase against

Ireland, Sweden and Italy. Is it a winnable pool? “We have the most potential and willpower. Italy will be a big challenge, but I'm confident we'll get the job done.”

More than half of Limburgers (the most southern province of the Netherlands) intend to support the Red Devils during the European Championships. But less than five percent think they could actually win it, according to a survey commissioned by newspaper *De Limburger*. “It's a collection of very good individual players, but sometimes they don't work well in combination.” That's a story the Dutch can empathise with.

🇫🇷 Alessandro Gaillard, French student at the Faculty of Arts and Social Sciences

“We have a lot of eager, young players, like the striker Anthony Martial who's only 20.” But that's exactly what British student Jake Norman said about the English team. What does the French team have or do that really deserves the (grudging) support of the Dutch? “*Les Bleus* also have a very strong midfield. Paul Pogba (Juventus) is a big name; he's very tactical, creative, energetic and skilful. He can defend and he can score.” France has, historically, performed well at the European Championships, winning the cup in both 1984 and 2000. They also won the World Cup in 1998.

Gaillard considers it a pity that manager Didier Deschamps left some excellent players at home. “I feel he made some mistakes. He left out a few really strong players and we'll be lacking some quality up front.” Absent too is the striker Karim Benzema, who is facing formal investigation for alleged blackmail over a sex video involving a fellow player. “He's been suspended. That's a shame, because he's a good forward.”

Gaillard's name was mentioned repeatedly in *Observant's* search for a ‘fanatical French football fan’. Not only has he been following the French national team; he is also dedicating his European Studies thesis to football. “I'm focusing on the contribution of football to the development of a

European identity. I did an online survey, asking other students about football and whether it made them feel European. So far I think it does. It makes people feel close to one another, football is a binding factor. I always say: a farmer in Sweden may not have much in common with a farmer in Portugal, but every Tuesday they watch football.”

That the Dutch team failed to qualify for Euro 2016 came as a surprise to Gaillard. “They were so good in previous years. But then, there have been changes; a lot of excellent players have retired. The young ones need time. I think it will turn out fine in the coming years.”

🇩🇪 Luisa Burchartz, German student at the Faculty of Arts and Social Sciences

Although much has changed recent years, football is still a male-dominated sport. And yet here we have Luisa Burchartz, who plays at the Maastricht student football association Red Socks. Is she familiar with the trope that girls and football don't match? “That definitely sounds familiar. It just feels like a matter of the traditional conceptions people have. Still, I see greater acceptance with every year that passes. On the one hand, probably because gender roles are slowly blurring, but maybe also because ladies' soccer is actually becoming more and more decent.” Why should we cheer for *Die Mannschaft*? “The German team has a lot of young players who have slowly established themselves in the football

business over the last few years. There are great players like Toni Kroos and Thomas Müller, and their playing style is perfectly complemented by the younger, less experienced ones. Their style may seem quite conservative, but it's combined with really creative moments. What I really like about the German team is that there's not just one hugely popular player. Everyone is focused on presenting themselves as part of a team. Also, this team is quite multicultural – players like Jérôme Boateng might not match people's views of the ‘typical’ German, which I mean in a positive way.”

Her favourite German player is Philip Lahm. “He shot the first goal in the first match I ever watched, at the World Cup in 2006. That was the year I also started playing. I like him a lot

because of his force when he's playing offensively. As I'm a defender myself, he's been a role model for me.”

Many Dutch people may not want their ‘rival’ Germany to win – and yet they just might. Fact: along with Spain, Germany is the all-time most successful team at the European Championships. *Die Mannschaft* won the World Cup in 2014, defeating Argentina in the final (the latter having beat the Netherlands on penalties in the semi-final). Burchartz is not convinced that there is a real rivalry. “If it exists it's kind of superficial, more for fun, at least here in Maastricht. Still, we are neighbouring countries and in some ways quite equal to one another: many Germans work in the Netherlands and come over every day, and it's the same the other way around. This might

Euro 2016 kick-off: Friday 10 June France

* This selection is in no way intended to suggest that the other teams have exactly zero chance of winning

Vakbond: “Er is weinig vertrouwen HRM-directeur: “UM is een goe

Wie een probleem op het werk heeft kan zich binnen de UM onder meer bij een personeelsconsulent melden. Probleem is dat die ten dienste staat van zowel de baas als de medewerker. Het is vooral die dubbelrol die het vertrouwen in hen ondermijnt, zegt oud-FNV-vakbondsfunctionaris Annemie Capellen. Volgens HRM-directeur André Koehorst wordt er nagedacht over een andere opzet van het personeelswerk.

Tekst: Wammes Bos

Illustratie: ThinkStock

Afgelopen maandag maakte het ministerie van Sociale Zaken de jongste cijfers bekend over ongewenst gedrag op het werk. Bijna 17 procent, dat is een op de zes, van de werkende Nederlanders had er het afgelopen jaar mee te maken: pesten, discriminatie, intimidatie. Ook aan de UM gebeurt het, getuige bijvoorbeeld de periodieke rapportages van de vertrouwenspersoon. De klachten komen ook bij vertegenwoordigers van de vakbonden terecht.

Annemie Capellen (58), in het normale leven ‘leveranciersmanager’ bij de facilitaire dienst (FS), werd tussen april 2012 en april 2016 voor anderhalve dag per week vrijgesteld om vakbondswerk namens FNV-overheid (voorheen Abvakabo) te doen. De FNV is niet de enige vakbond die actief is binnen de muren van de Universiteit Maastricht, maar met zo’n 400 leden wel verreweg de grootste.

In die vier jaar kreeg Capellen jaarlijks veertig à vijftig mensen over de vloer, hoofdzakelijk ondersteunend personeel, met allerlei klachten; zie een paar geanonimiseerde gevallen in de kadertjes. Een aantal fenomenen sprong eruit. Capellen: “Wat ik echt schrikbarend vond is het pesten door leidinggevenden. Zoals: mensen van wie je weet dat ze onderling problemen hebben, toch bij elkaar op de kamer zetten. Of: er komt een nieuwe kracht, dat is een goede bekende van de baas, en dan van een oudgediende verlangen dat die net een interessant deel van zijn of haar werkpakket afstaat aan die nieuwe collega. Of: zonder veel overleg iemands werkinhoud veranderen. Talloze dingen.”

Een tweede terugkerend thema was de rol van de afdeling HRM, zeg maar personeelszaken. Capellen: “Het gebrek aan vertrouwen in de personeelsconsulenten, dat is echt opvallend. Ik vroeg aan iedereen die langskwam: heb je al met HRM gesproken? Bijna allemaal zeiden ze nee. Velen hadden slechte ervaringen in het verleden gehad: dat een vertrouwelijk gesprek met de personeelsadviseur toch bij de leiding belandde en daarna weer bij de medewerker.”

ven in HRM” de werkgever”

Dubbelrol

Een en ander heeft alles te maken met de rol, of liever, dubbelrol van de personeelsadviseurs. Ze worden immers geacht zowel het management als de medewerkers te ondersteunen. Bij een conflict wordt dat ingewikkeld. Capellen: “Van medewerkers hoor ik dat ze het gevoel hebben dat de consultant aan de kant van de leiding staat, aan werkgeverskant. Ze voelen zich als werknemer niet gesteund. Er zijn gelukkig consultants die uitleggen tot welk punt ze een medewerker kunnen bijstaan, maar zo transparant zijn ze lang niet allemaal. Met het gevolg: slinkend vertrouwen.”

Capellen is zich ervan bewust dat de verhalen die ze hoort eenzijdig zijn. “Toch is dit hoe dingen door medewerkers beleefd worden. En ik vraag wel door, vraag wat er precies aan de hand is.” De vakbondsfunctionaris nam in 2014 contact op met de toenmalige directeur HRM, Martin Lammers en sprak met hem over haar ervaringen. Er was zelfs een bijeenkomst gepland waar ze “in de grote groep zou komen praten, met alle consultants, maar toen vertrok Lammers in december 2014 naar een andere baan binnen de UM, waarna het maanden duurde voor de nieuwe directeur aantrad. Van een groeps gesprek is het niet meer gekomen.”

Niet blij

André Koehorst, de huidige HRM-directeur, had graag gezien dat de kritiek op zijn afdeling rechtstreeks met hem besproken was. Personeelsadviseurs die vertrouwelijke informatie toch naar leidinggevers doorspelen? Koehorst: “Dan had ik via hoor en wederhoor kunnen uitzoeken of er iets aan de hand is. Ik ga er in ieder geval van uit dat de adviseurs professioneel met ver-

trouwelijke informatie omgaan.” En komt hem ter ore dat het anders is, dan handelt hij “naar bevind van zaken”, laat hij weten.

De HRM-directeur is zichtbaar niet blij met het verhaal van de vakbondsfunctionaris. Zijn eerste neiging is het om de klachten te relativiseren: “Dit is een grote organisatie en daar gaan wel eens dingen mis. Daarvoor hebben we nu juist die *checks and balances* waar ook de vakbonden deel van uitmaken. En let wel, bij de vakbond komen alleen de mensen met een probleem, en de vakbond vertegenwoordigt alléén het belang van die persoon. Ik denk, al met al, dat de UM een goede werkgever is, dat we het spel met z’n allen goed spelen.” Wat hem verder overduidelijk dwarszit is “dat mensen ontevreden zijn over onze dienstverlening en dat vertalen in: we hebben geen vertrouwen in die en die persoon. Dat moet je uit elkaar houden.”

En, zegt hij, loopt er iets fout, “dan moet je kijken waar het aan ligt. Het kan een ongelukkige samenloop van omstandigheden zijn, soms is iets begrijpelijk gezien de geschiedenis, soms is het gewoon stom. Je moet je ook afvragen: is iets een acceptabel bedrijfsrisico?” Maar wanneer is iets acceptabel? En voor wie? Een medewerker wiens probleem tot die categorie wordt gereduceerd zal daar niet happy mee zijn. Koehorst komt even later op de term terug. “Die is minder gelukkig. Wat ik bedoel is: sommige dingen mogen gewoon nooit voorkomen,

ongewenst gedrag bijvoorbeeld, bij andere kun je denken: vervelend maar dat gaan we oplossen. Hoe dan ook, je kunt nooit alles vóór zijn.”

Ook al niet omdat de bomen niet tot in de hemel groeien. “Het geld moet verdeeld worden, wat moet naar onderwijs en onderzoek, wat moet naar ICT, wat naar HRM? Wanneer is onze dienstverlening goed genoeg?”

Spagaat

Daarover gaat nu het debat. Na zijn aantreden in april 2015 presenteerde Koehorst binnen een jaar de contouren van een nieuw personeelsbeleid, inclusief de wens om zijn afdeling aan de nieuwe eisen aan te passen. Want de UM is gegroeid, er zijn meer buitenlanders in dienst, meer student-assistenten, het HRM-werk is gecompliceerder geworden. Bij de leiding van de universiteit vond hij gehoor. Er is ruimte voor verbetering, kreeg hij te horen.

Hoort daar ook een principiële kwestie bij als de dubbelrol van de personeelsconsulenten: ten dienste van zowel de baas als de medewerker? Ja, zegt Koehorst. Ook hij ziet de spagaat waarin de consulenten soms moeten werken en de mogelijke consequentie: dat ze het vertrouwen van UM-medewerkers kwijt raken. Overigens kent de medaille twee kanten. Ook leidinggevers voelen zich soms onvoldoende gesteund door HRM. Eind vorig jaar nog kwam het punt in het UM-directeurenoverleg, zo blijkt uit de vergadernotulen onder het kopje *Knelpunten in*

het managen van weerstand, probleemgedrag en conflicten. “Directeuren hebben vaak het gevoel dat ze er alleen voor staan”, en “waar kan een leidinggevende klagen?”, zo luidden twee van de besproken onderwerpen.

Maar als aan beide kanten onvrede heerst over de rol van de personeelsconsulenten, waarom de functies dan niet gesplitst? De een werkt dan voor de medewerkers, de ander voor het management.

Koehorst voelt er wel iets voor: “We gaan in ieder geval die richting, van gescheiden functies, verkennen. We denken ook over het opzetten van teams waarin de verschillende belangen aan bod komen.”

Personeelszorg

“Dat is goed nieuws”, reageert Capellen, “het zou een grote verbetering zijn.”

Even enthousiast is ze over een ander plan van Koehorst: de mogelijke terugkeer van (iets als) de afdeling personeelszorg. Dat was in het verleden een tweekoppige enclave binnen HRM waar iedereen die vastliep in de molen, of geen vertrouwen had in de personeelsconsulenten, in ieder geval een luisterend oor vond en de bereidheid om kwesties aan te pakken. De afdeling bestond uit Huub Ruyters en Dick Spaans, beiden intussen met pensioen. Bezuiniging was het voornaamste motief om de afdeling daarna te elimineren; hun werk zou door de consulenten worden overgenomen. Dat lijkt mislukt, zoals velen in die tijd al voorspelden, want “waar moet je dan heen als jouw consultant het niet voor je opneemt?”, vroeg laatst een willekeurige UM-medewerker tijdens een koffiepauze. Mislukt? Koehorst vindt van niet. “De consulenten hebben het er deels bijgedaan”, houdt hij vol. Maar dat

De HRM- directeur is zichtbaar niet blij met het verhaal van de vakbondsfunctionaris

Pesten

Een obp-medewerkster werkte altijd in teamverband zonder problemen, ze heeft zelden of nooit verzuimd. Maar ze wil eens iets anders en krijgt een leuke baan bij een heel ander onderdeel van de UM. Helaas, dat onderdeel wordt bestierd door iemand die het als zijn eigen koninkrijk beschouwt. En die de medewerkster kennelijk niet mag. Na verloop van tijd begint het pesten, er is gedoe over verlof: ze geeft haar wensen zeer tijdig op maar steevast neemt de baas precies dan ook verlof op. En voor deze functie moet een van de twee per se aanwezig zijn. Uiteindelijk, na jaren, wordt ze ziek.

En ze is niet de enige die problemen met deze baas had. Haar voorganger was met ‘een regeling’ vertrokken, andere collega’s zijn binnen de UM naar elders verkast, mensen raakten overspannen. De personeelsadviseur probeert ook voor deze medewerkster een regeling te bedenken, maar eigenlijk wil ze terug naar haar baan; ondanks alles is het leuk werk. De uitkomst? De baas zit er nog in volle glorie, de medewerkster is definitief vertrokken.

UM schendt regels (1)

Een docent heeft een serie tijdelijke aanstellingen achter de rug, van promovendus tot ud. Zijn laatste baan wordt niet meer verlengd, hij zou niet aan de voorwaarden van de *tenure track* hebben voldaan. Of dat echt zo is? De criteria heeft hij nooit gezien, en ten tijde van die slechte beoordeling was het bestuurlijk een chaos in zijn afdeling. Een rapport daarover concludeerde dat er sprake was van willekeur en vriendjespolitiek. Hoe dan ook, hij moet weg, vindt de faculteit, en dat kan ook want zijn tijdelijke dienstverband was nu toch afgelopen.

Hij schakelt niet alleen de vakbond maar ook een advocaat in en die maakt gehakt van dit personeelsbeleid. Wisten ze bij de UM nu echt niet dat een serie tijdelijke banen niet langer dan zes jaar mag duren om nog als tijdelijk dienstverband te gelden? De tussenliggende periodes worden, als ze korter zijn dan zes maanden, meegeteld. Al met al kwam de man zo op een dienstverband van ruim acht jaar. En dat is de facto een dienstverband voor onbepaalde tijd.

UM schendt regels (2)

Medewerkers die voor hun werk van de ene naar de andere UM-locatie moeten, kunnen de tijd die ze aan heen-en-weerreizen besteden, rekenen als werktijd. Maar de baas doet dat niet, in weerwil van bestaande UM-regelingen, dus die uren worden niet uitbetaald. Het komt tot een officiële klacht die door het college van bestuur wordt toegewezen: de medewerkers hebben gelijk.

UM schendt regels (3)

Een medewerker gaat met vervroegd pensioen maar blijft met een nul-urencontract wel verbonden aan de UM. Het is een tijdelijk dienstverband als ‘oproepkracht’ dat keer op keer wordt verlengd, tot hij er ineens op korte termijn uit moet. Hij dient een klacht in en krijgt gelijk, want al die tijdelijke dienstverbanden hadden nooit op basis van een oproepcontract mogen worden verleend: dat is tegen de universiteiten-cao. Hier was immers volstrekt geen sprake van ‘incidentele werkzaamheden’ en ‘wisselende arbeidstijden’, integendeel, de man werkte op een vaste plaats op vaste tijden. Tijdens de hoorzitting van de Awb-adviescommissie (algemene wet bestuursrecht), een commissie die het college van bestuur adviseert, meldt een leidinggevende “dat hij zich niet zo bewust is van de begrippen *wisselend en incidenteel*”.

Open access? Nee hoor, zet publicaties gewoon op internet

Eigenlijk is iedereen voor open access. Wetenschappelijke artikelen die met behulp van samenlevingsgeld tot stand zijn gekomen, moeten kosteloos toegankelijk zijn voor iedereen. Bij open access betaalt meestal de auteur – lees: de universiteit – om te mogen publiceren. Maar waarom zetten wetenschappers hun artikelen niet direct online? Dat vragen de UM-onderzoekers Mark Spigt en Rik Crutzen zich af.

Vroeger hadden wetenschappers uitgevers nodig om een internationaal publiek te bereiken. De uitgevers brachten tijdschriften op de markt en verkochten de abonnementen aan universiteiten over de hele wereld. Dat kreeg een onderzoeker zelf niet voor elkaar. Tegenwoordig is de uitgever feitelijk niet meer nodig, met een druk op de knop kan de hele wereld bereikt worden. Muziek, films, kleding, eten, bijna alles kan tegenwoordig snel via internet worden verspreid, maar de wetenschap houdt vast aan het traditio-

nele systeem. Waarom? De crux zit hem in het aloude beloningssysteem van de universiteiten. Een wetenschapper wordt 'afgerekend' op het aantal publicaties, het liefst met een hoge impactfactor. De resultaten gratis op internet verspreiden is dus slecht voor je carrière. En daarom houden we voorlopig vast aan het 'oude' model en betaalt de universiteit voor abonnementen of voor een open access-publicatie. Het wachten is op gerenommeerde organisaties

die wetenschappelijke artikelen gratis verzamelen en gratis aanbieden. Dat kunnen tijdschriften zijn (zie het *Journal of Statistical Software*), nieuwssites, landelijke wetenschapsorganisaties maar ook universiteiten. Kijk eens naar de website van Harvard Medical School. Dat is een zeer informatieve website met allerlei wetenschapsnieuws. Dat is nu nog een reproductie van traditioneel gepubliceerd onderzoek, maar wat als Harvard de knuppel in het hoenderhok zou gooien en het (top)onderzoek direct, zonder tussenkomst van een commerciële partij, op internet zet? Zouden wetenschappers (ook van andere universiteiten) een publicatie op de website van Harvard aantrekkelijk vinden? En het peer review-systeem dan, waarbij onderzoekers elkaars stukken beoordelen? Dat zal niet zomaar verdwijnen. Het voordeel van online publicaties is dat iedereen commentaar kan leveren en dat de auteur meteen antwoord kan geven en het stuk aanpassen. Men kan reviewers

ook daartoe uitnodigen en alleen die artikelen publiceren die succesvol de commentaarronde hebben doorlopen.

Het is de vraag wat er gaat gebeuren. Houden de traditionele grote jongens (*The Lancet*, *Nature*) met een ander verdienmodel hun leidende positie, of komen er nieuwe spelers op de markt, die slim gebruik maken van de mogelijkheden van internet? Waarom gaat de UM niet vooroplopen in 'real open access'? En betaalt dus niet meer aan uitgevers, maar investeert het zo bespaarde geld in eigen publicaties, die voor iedereen vrij toegankelijk zijn? Of wat als de Nederlandse universiteiten de krachten eens bundelen en een goed online publicatiesysteem opzetten? Wellicht een goede optie, maar het blijft voorlopig koffiedik kijken. In ieder geval zou het vreemd zijn als we over tien jaar nog steeds moeten betalen voor onze publicaties.

Mark Spigt (*Huisartsgeneeskunde*), Rik Crutzen (*Health Promotion*)

PAS+: drie avonden wetenschap, theater, muziek en kunst begin september

Feestje 40-jarige met trapeze in hal MBB

Het moet het hoogtepunt worden van het universitaire verjaardagsfeestje: PAS+. Een driedaags Parcours of Art and Science waarin de inmiddels veertigjarige UM laat zien wat ze allemaal in huis heeft. Wanneer: tijdens de feestweek op 8, 9 en 10 september. Plaats: de driehoek Zwingelput, Kapoenstraat en Minderbroedersberg. Voor wie? Iedereen. Voertaal: Nederlands, Engels en Limburgs. Toegang: gratis.

Op de avond van 8 september zal rond half negen een stoet met drie musketiers op elektrische brommers in gezelschap van de harmonie Wilhelmina van Wolder, de burgemeester, de collegevoorzitter en belangstellenden vanaf de Minderbroedersberg via de Lenculenstraat, Kapoenstraat naar het Oud-Gouvernement trekken. Daar zal Beppie Kraft onder begeleiding van de Wolderse harmonie vanaf het balkon *Laot de zon in dien hart* zingen.

Dit alles bij wijze van officiële opening, ook al is PAS+ op dat moment al in volle gang in de tuinen, binnenplaatsen en zalen van de UM-gebouwen. Een dag later komen daar ook café Tribunal, het conservatorium, Looiersgracht 5 (voormalig huis Edmond Hustinx) en bijvoorbeeld het Natuurhistorisch Museum nog bij. Jacques Reiners, hoofd van het organiserende Studium Generale, legt zes volgetypte kantjes op tafel. Al twee keer eerder organiseerde hij PAS, maar nu beslaat het niet één avond, maar drie. Er komen zo'n zestig sprekers - de meesten verbonden aan de UM, "iedereen die we vragen, reageert enthousiast" - vertellen over hun eigen onder-

Een van de sprekers, Stefaan de Wildeman Foto: Jonathan Vos

zoek. De onderwerpen die in lezingen van dertig minuten aan bod komen, zijn zeer uiteenlopend: van kindermishandeling, Alzheimer, werkstress, testosteron en financiële beslissingen, smartlabs, migratie tot zwarte soldaten als bevrijders. "We laten de samenleving zien wat we aan onderzoek doen en geven de mensen tegelijkertijd de kans om een kijkje te nemen in de vroegere kloosters, kapellen, rechtbank en het gouvernement die de UM in hergebruik heeft genomen", vertelt Reiners. Er staan rondleidingen gepland die ingaan op de kunst in de panden, anderen vertellen over de geschiedenis. "Wist jij dat Edmond Hustinx ooit een bedrijfje in zeep is begonnen aan de

Looiersgracht 5? En dat de arbeiders daar ook woonden en forel aten uit de Jeker?"

In de hal van de Minderbroedersberg bouwt de organisatie een trapeze, op de binnenplaatsen van de Minderbroedersberg en het studentenservicecentrum komen grote podia voor bands als Oghene Kologbo, Violons Barbares, Electrophonics, Negritos en Orchestre International du Vetex. De Statenzaal van rechten gaat dienst doen als concertzaal, de straten zijn het podium voor verschillende straatmuzikanten en straattheater, en een letterschrijfmachine die met dan en in het dialect verhalen gaat schrijven. En dan is er nog ruimte voor onder andere (circus-)theater, dans,

beeldende kunst en filmpjes uit de oude doos van de UM. In totaal gaat het om ongeveer 175 verschillende acts, vertelt Reiners.

Wie nu al door de bomen het bos niet meer ziet, geen nood. Er komt een website www.pasmaas-tricht.nl en een programmaboekje waarmee iedereen zijn eigen parcours uit kan zetten.

Riki Janssen

PAS+ is 8, 9 en 10 september 2016 iedere avond van 19.00-01.00 uur in de driehoek van het University College (Zwingelput), Minderbroedersberg en Kapoenstraat

Alleen maar luiieren? Nee, dank je

Op het strand liggen aan een of andere Costa is niet ieders ideale zomervakantie. Deze studenten brengen hun vrije dagen op een alternatieve manier door.

Tekst: Cleo Freriks, Foto's: Observant

"Ik wil weten hoe een officier van justitie tot een beslissing komt"

Florianne Vermeulen, masterstudent strafrecht en privaatrecht, gaat deze zomer een week in de rechtbank van Den Bosch doorbrengen. Ze

is aangenomen voor de Summer Court, een landelijk initiatief om rechtenstudenten een kijkje achter de schermen te geven bij rechters en het openbaar ministerie. "Er zijn lezingen, we wonen politierechtzittingen bij, spreken met rechters over hoe ze tot een beslissing komen en spelen een civiele rechtszaak na."

Het is niet Vermeulens eerste ervaring in de rechtszaal. "Ik ben hier in Maastricht buitengriffier (maakt onder andere notulen tijdens de rechtszaak, red.). Het is fijn om niet alleen maar in de studieboeken te zitten. In de praktijk kom je zoveel verschillende zaken tegen. Tijdens de Summer Court hoop ik vooral meer te leren over het openbaar ministerie. Daar heb ik eigenlijk geen ervaring mee. Ik kijk wel naar *De Aanklagers*, een tv-programma over het OM, maar dan zie je bijvoorbeeld een officier van justitie een deur intrappen en iemand meenemen. Ik wil juist weten hoe ze – vaak onder grote druk – tot die beslissing komen." Het was nog niet gemakkelijk om bij de Summer Court binnen te komen. "Je moest een motivatiebrief, je cv en cijferlijst opsturen, een assessment doen en op gesprek komen. Ze zochten specifiek studenten die ook maatschappelijk betrokken zijn, ik doe bijvoorbeeld vrijwilligerswerk bij Humanitas. Er waren driehonderd aanmeldingen en er doen uiteindelijk tachtig mensen mee. In Den Bosch zitten we met een groep van acht. Dinsdag leren we de anderen kennen tijdens de aftrap 'Spring Court', alleen heb ik dan een tentamen. Hopelijk kan ik het verzetten."

Vermeulen weet nog niet waar ze na haar studie wil werken. "Ik vind mijn werk op de rechtbank heel leuk, dus als daar een vacature is dan wil ik dat proberen. Maar misschien denk ik daar na de kennismaking met het OM heel anders over."

"We zaten 12 uur in de bus, je kunt er hoogstens 30 km per uur rijden"

Martijn Lathouwers, tweedejaars international business-student, ging vorige zomer met AIESEC, een internationale studentenorganisatie die

wereldwijd professionele stages, vrijwilligersprojecten en bestuursposities aanbiedt, voor acht weken naar Nepal. Daar gaf hij met acht andere studenten uit allerlei landen voorlichting over onder andere landbouw, breiessen, borstkanker en hygiëne aan vrouwen in afgelegen dorpen. "Ik wilde iets nuttigs doen, voor langere tijd, in een ver land." Het duurde even voordat hij het ja-woord vanuit Nepal kreeg. Vanwege de aardbeving die het land in april 2015 trof, had men geen internetverbinding. "Je zag de schade in de hoofdstad Kathmandu. Officieel mogen huizen maar twee verdiepingen hebben, maar stiekem komt er

ieder jaar een verdieping bij. Die waren omgevallen. Ook in de middeleeuwse steden die we hebben bezocht, waren veel woningen ingestort." De cultuurschok was behoorlijk, herinnert Lathouwers zich. "De eerste paar dagen is het heel onwennig. Het is zo luidruchtig en ongestructureerd. Je zit op eens met 20-25 in een Toyota-busje gepropt en denkt: waar ben ik aan begonnen?" Lathouwers reisde met bus en jeep naar dorpjes in de bergen. "We waren iedere keer 12-14 uur onderweg. Je hebt daar nauwelijks snelwegen en het asfalt is zo slecht dat je op de wegen die er zijn maar 30 kilometer per uur kunt. Als we aankwamen, zat er een welkomstcomité klaar. Veel dorpen liggen zo ver van de bewoonde wereld dat er zelden een buitenstaander komt." Landbouw, breiessen, borstkanker en hygiëne zijn belangrijke onderwerpen voor de vrouwen in Nepal. "De meeste mensen leven van de landbouw. Veel van de mannen zijn alcoholist, het komt neer op de vrouwen. We lieten zien hoe ze het land efficiënter kunnen bewerken. Vaak is de opbrengst niet genoeg, dus is er een organisatie die vrouwen leert om sjaals te breien die dan weer verkocht worden in de hoofdstad. Borstkanker is de meest voorkomende vorm van kanker in Nepal en de dodelijkste, omdat vrouwen er laat achter komen en ver van het ziekenhuis zitten. Wij hebben ze geleerd hoe ze zelfonderzoek kunnen doen." Dat de hygiëne een probleem is, ondervond Lathouwers aan den lijve. "We sliepen in gastgezinnen. Bij het eten kregen we water uit de dorpsbron. De volgende dag waren mijn kamergenoot en ik allebei heel ziek. Gelukkig konden we bij de Nepalese AIESEC-studenten in Kathmandu aansterken." Desondanks heeft hij regelmatig heimwee naar Nepal. "Als ik het geld

had, ging ik deze zomer weer."

Voor studenten die ook naar Nepal willen gaan, heeft Lathouwers een goede tip: "Haal je inentingen. Ik was niet ingeënt tegen hondsdolheid en werd daarom panisch als er een zwerfhond in de buurt was."

"Als au-pair leer je de cultuur echt kennen"

Anna Bolhuis, tweedejaars UCM-student, werkt deze zomer vier weken als au-pair bij een Frans gezin. Het is niet haar eerste ervaring als au-pair. "Ik ben half Nederlands, half Engels, maar heb mijn hele leven in Engeland gewoond. Vorig jaar ben ik een half jaar au-pair geweest in Amsterdam om vloeiend Nederlands te leren spreken en de cultuur beter te leren kennen. Zo kon ik al fietsen, maar daar leerde ik Nederlands fietsen – met twee kinderen op je fiets door Amsterdam." In Frankrijk hoopt Bolhuis haar Frans bij te spijkeren. "Ik heb op de universiteit de B1 en B2-cursussen gedaan. Lezen en luisteren gaat goed, maar ik wil mijn spreekvaardigheid verbeteren. Het gezin woont in een dorpje van driehonderd inwoners, 1,5 uur onder Parijs. Daar moet ik wel. En als au-pair gaat het op een natuurlijke manier, je spreekt die taal de hele dag met de kinderen."

De familie, een gezin met drie kinderen in de leeftijd van 5-10 jaar, vond Bolhuis via aupairworld.com. "Daar kun je aangeven wie jij bent en wat je zoekt. Ik wilde bijvoorbeeld het liefste

kinderen vanaf 3 jaar. Daar kun je tenminste mee op pad. Meestal is het voor een jaar of zes maanden, maar in de zomer zijn er ook veel gezinnen die voor een maand een au-pair zoeken omdat de kinderen al vrij hebben, maar de ouders nog niet."

Behalve dat ze een taal leert, vindt Bolhuis het leuk om met kinderen te werken. "Ik ben heel geïnteresseerd in taalontwikkeling. Hoe werkt dat? Als au-pair zie je dat in het echt." Ze ziet het als het ideale bijbaantje. "Mensen denken dat het heel intensief is, maar er zijn strikte regels over hoeveel een au-pair mag werken. Meestal is het 30 uur in de week, de rest van de tijd kun je bijvoorbeeld een taal cursus doen, die betaalt het gezin dan."

"Iemand anders douchen is in het begin lastig"

Dennis Held, eerstejaars biomedische wetenschappen, gaat deze zomer op vakantie met verstandelijk beperkten. "Ik ga twee keer twee weken, een keer naar Zuid-Nederland en een keer ergens in Duitsland. Het is het derde jaar dat ik dit doe. Ik ben er op de middelbare school mee begonnen omdat ik bij wiskunde naast een meisje zat wiens broer gehandicapt is. Ze vertelde over dit initiatief. Ik ben eerst voor een week meegegaan en het beviel goed, dit worden mijn zesde

en zevende reis."

Held gaat mee als verzorger. "Bij de meer zelfstandige mensen van een hoger niveau betekent dat je ze eraan moet herinneren dat ze hun tanden moeten gaan poetsen, bij de lagere niveaus, die vaak ook een lichamelijke beperking hebben, betekent het helpen met douchen, ze naar het toilet tillen, enzovoort." Hoe je dat handig aanpakt, heeft hij gaandeweg geleerd. "Je krijgt een weekendcursus van tevoren, maar dat is geen echte opleiding. In het begin is het best lastig, maar gelukkig zijn er altijd meer ervaren begeleiders mee. Als iemand zwaarder is, krijg je hem sowieso niet alleen van de rolstoel naar de douchestoel."

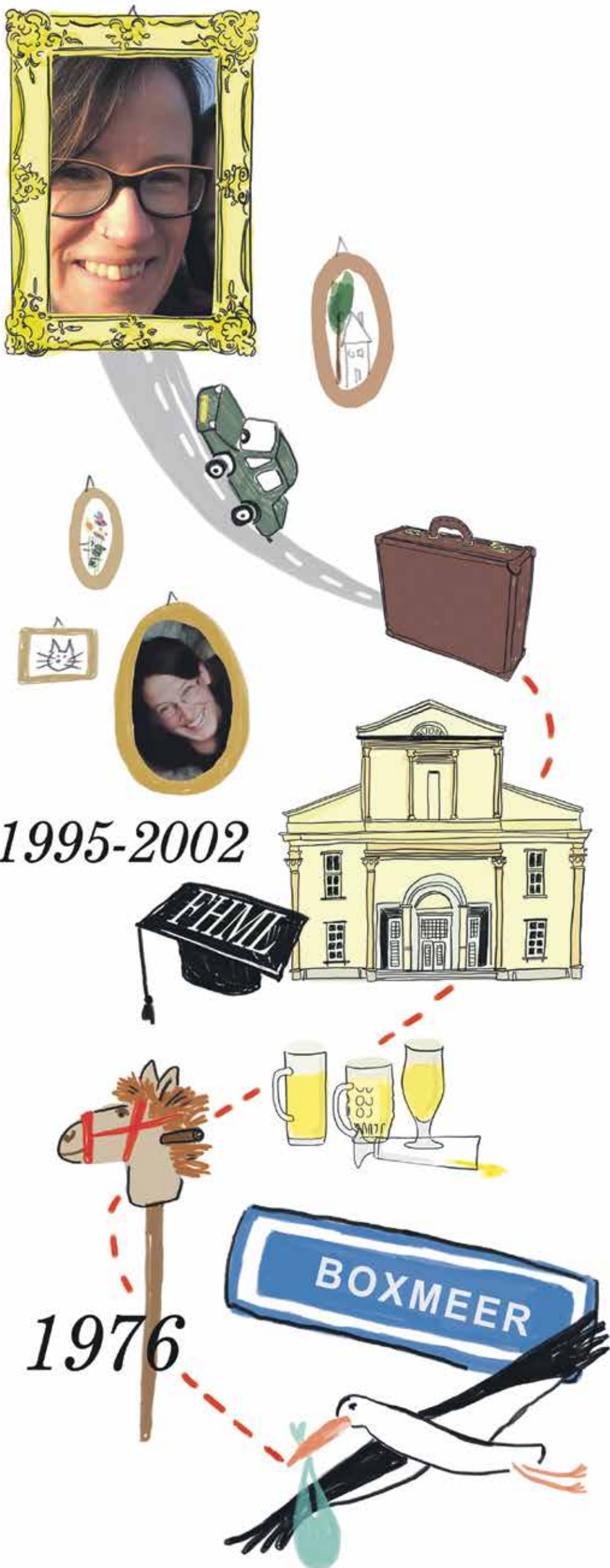
De reis gaat meestal naar een groot huis, in Duitsland of een van de buurlanden. "Maar vorig jaar gingen we toevallig naar Mallorca. Koken en poetsen doen we per toerbeurt. In de ochtend doen we meestal spelletjes of ochtendgymnastiek of we maken een wandeling. 's Middags gaan we ergens heen, naar zee bijvoorbeeld of op een boot."

Het mooie vindt Held, dat het heel dankbaar werk is. "Zelfs als je iets kleins doet, zijn mensen daar heel blij mee. En het team is altijd erg gezellig, er ontstaan mooie vriendschappen. Ik heb door deze vakanties ook geleerd dat ik later graag met mensen wil werken die hulp nodig hebben. Hoe ik dat precies ga combineren met biomedische wetenschappen weet ik nog niet."

Handige websites

Ook op zoek naar een alternatief voor de zomer? Neem eens een kijkje op deze websites:

www.aiesec.nl
www.integrand.nl
www.aupairworld.com
www.maastrichtdoet.nl
www.summercourt.nl

1995-2002

1976

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten – die net als de universiteit het levenslicht zagen in 1976 – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en hun studentenleven. Vandaag: Rianne Reijs.

Studie: Ergens in 3 vwo realiseerde ik me dat ik graag 'iets met mensen' wilde en dat dat 'iets' geneeskunde was. Maar naar de universiteit durfde ik niet. Ik zag een beeld voor me – gebaseerd op open dagen en films – van een grote zaal waar dan een docent een verhaal stond te houden. Ik had geen idee; ik was de eerste uit mijn omgeving die naar de universiteit zou gaan. Ik was bang dat ik het niet zou kunnen. Dus ging ik op zoek binnen het hbo. Tot ik van het pgo in Maastricht hoorde. Werken met andere studenten in kleine groepjes, dat leek me wel wat. Toen ik eenmaal via een omweg – ik werd uitgeloot en heb eerst een jaar in Leuven gezeten – aan de UM was beland, ben ik ambassadeur geworden op beurzen voor studiekeizers.

Zodat aankomende studenten een beter beeld zouden krijgen van een universiteit, dan ik.

Docent: Albert Scherpbier. Een fijne warme docent. We kregen 'groepsversterkend professionaliseringsonderwijs' van hem. Daarin dachten we na over ons vak. Arts zijn geeft je een bepaalde macht, mensen schenken je heel veel vertrouwen, hoe ga je daarmee om? En wat doet het met jou als het misgaat met een patiënt? Over dat soort dingen hadden we het, heel waardevol. Hij ging ook buiten het onderwijs met

ons om. De hele groep kwam een keer bij mij op m'n studentenkamer eten. Ik had niet genoeg bestek, dus iedereen nam z'n eigen mes en vork mee. Ook Albert, de lepel die hij bij het weggaan vergat, slingert hier nog ergens rond.

Plaats: De niet meer bestaande kroeg Bananas op de Wyckergracht waar ik verliefd werd op mijn huidige vriend. En heel Randwyck, dat was

waar mijn studentenleven zich vooral afspeelde. Ik woonde er, ging er naar de uni en zat veel in het studielandschap, waar net internet was zodat je kon chatten met mensen over de hele wereld. Tot ver in mijn studie kende ik de binnenstad nauwelijks, ik was nogal een studee.

“Naar de universiteit durfde ik niet. Tót ik het pgo leerde kennen.”

Anekdote: Ik heb een keer eerder in de *Observant* gestaan, samen met vier vrienden. We hadden in totaal precies tien jaar studievertraging. Die van mij (negen maanden) kwam doordat ik in het laatste jaar van mijn studie zwanger werd. Dat wilde ik al heel lang. Ik vond het een ideale timing, de periode daarna tijdens mijn promotie en specialisatie, vond ik veel zwaarder om te combineren met een baby.

Cleo Freriks

Rianne Reijs, geboren op 31 augustus 1976 in Boxmeer, studeerde van 1995 tot 2002 geneeskunde aan de UM, waar ze later ook promoveerde. Nu werkt ze als jeugdarts bij de GGD Zuid-Limburg en stafarts bij Envida jeugdgezondheidszorg (0-4 jaar). Ze heeft met haar vriend een zoon (14) en een dochter (12) en woont in Maastricht.

film: *Warcraft: The Beginning*

Behoorlijk mooi én verwarrend

Still uit *Warcraft: The Beginning*

Rust er een vloek rust op verfilmingen van games? Dat lijkt wel zo: zelden brengt zo'n film - denk maar aan het peperdure *Prince of Persia* of *Need for Speed* - genoeg geld in het laatje. Het probleem is wellicht dat regisseurs zowel de gamers tevreden willen houden als het bredere publiek. Dat lijkt nog geen probleem bij de film *Warcraft: The Beginning* die in het eerste weekend al meer dan dertig miljoen heeft opgeleverd.

De games van *Warcraft* - uitgebracht door Bliz-

zard Entertainment - spelen zich af in de fictieve wereld Azeroth. Het is een uitgebreid universum met een lange geschiedenis, ook beschreven in boeken. Regisseur Duncan Jones, die de goed ontvangen indiefilms *Moon* en *Source Code* maakte, ontrafelde die ingewikkelde mythologie en probeerde er een toegankelijke film over te maken.

Het verhaal draait om de strijd tussen mensen en reusachtige groene wezens, de Orcs. Omdat hun eigen wereld is verwoest, vluchten de Orcs

via een magisch portaal naar de mensenwereld. Ze hebben nooit een andere manier van leven gekend dan oorlog en raken meteen slaags met mensen. Dit is de basis van het verhaal maar op de achtergrond speelt veel meer. Zo is er een half-mens, half-Orc die worstelt met haar identiteit. En is er een schijnbaar almachtige tovenaardie er duistere plannen op na houdt. Juist door deze verhaallijntjes op de achtergrond maakt de kijker kennis met een uiterst complexe wereld, wat vooral in het eerste helft verwarrend

kan zijn. Daarna wordt *Warcraft* een standaard fantasyfilm met een plichtmatig, grootschalig gevecht aan het eind. Al is dat wel behoorlijk mooi gemaakt, net zoals de computeranimatie. Vooral de Orcs zien er fantastisch uit. Alleen al aan de visuele effecten is twintig maanden gewerkt, en dat is te zien.

Jim Pedd

Jim Pedd is alumnus van Fasos en freelance film-journalist

thuisreiziger

Een tsunami bij Napels

Bekeert u! Het einde der tijden is nabij. Vorige donderdag verscheen aan het begin van het televisiejournaal een nette, ascetisch ogende jongeman in beeld. Het was de weerman die het licht van de meteorologie liet schijnen over ons door clusterbuien en schroeiende hitte geteisterd tijds-gewricht. Het ging hem niet om details zoals de wateroverlast in Midden-Limburg. Nee, hij zou ons voor we kennis konden nemen van het dagelijks nieuws, even de ernst van de situatie laten zien. Wij waren getuige van een *klimaatverandering*. Of anders gezegd: noodweer als *Gesel Gods* had plaats gemaakt voor een nieuwe engerd. Nieuws mochten wij pas vernemen nadat wij in de juiste stemming waren gebracht. Volgens mij werden wij blootgesteld aan een staaltje *framing* zoals moderne geleerden en hun studenten dat noemen. Als oldtimer spreek ik van *metaphors we live by*. Van mij mag men gebeurtenissen tot vervelens toe interpreteren. Het nieuws zou daarvan verschoond moeten blijven. Ik wil horen waar het allemaal onderloopt. Voordat u mij verkeerd begrijpt, ik ben geen klimaatscepticus. Er moet veel gebeuren. Maar niet na een boodschap van een onheilsprediker. Die lijkt op de altijd

Foto: Loraine Bodewes

van een paraplu voorziene sombermans Zwadke Cornelisz.. Hij bracht ooit, in diens strip, Heer Bommel uit zijn evenwicht met de onafwendbare

komst van de Zwarte Zwadderneel. Voordat ik mij in de zomer terugtrek in mijn tuin (zie foto), ga ik in de boekwinkel op zoek

naar goed geschreven, rustgevende publicaties over vroeger of elders. Mijn overprikkeld gemoed heeft dat nodig. Mijn oog viel in de winkel op een klein, pas verschenen boekje. *Plinius. De Vesuvius in vlammen. Brieven aan Tacitus*. In het jaar 106 vraagt Tacitus voor zijn grote werk over de geschiedenis van Rome aan zijn vriend Plinius de Jongere of hij als ooggetuige van de uitbarsting van de Vesuvius in 79 wil vertellen wat hem en zijn familie overkomen is. Plinius de Oudere kwam zelfs om het leven. Twee uitvoerige brieven zijn het gevolg. Eenmaal op de vlucht geslagen komen Plinius en zijn moeder terecht in volledige duisternis, vergerd door de neerslag van de vulkaan. Massa's mensen dwalen rond. Inclusief paniekzaaiers die preken dat de goden zijn verdwenen en het altijd donker zal blijven. Voorafgaande aan die duisternis zag hij het terugtrekkend water aan de kust. De tsunami in de baai van Napels. Volgende week verder met *Andere Tijden Natuurgeweld*.

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32
Postbus 616
6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),
Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie
Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Fleur Damen, Piet
Eichholtz, Birsen Erdogan, Silvia Evers, Bob
Meijer, Sophie Nelissen, Yordi Rienstra, Ralph
Stassar

Redactie

Riki Janssen
(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384
Wammes Bos 043 - 38 85 383
Wendy Degens 043 - 38 85 382
Cleo Freriks 043 - 38 85 386
Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, Ingrid Candel, David Darler,
Séverine Dufour, Ype Driessen, Fokke Fernhout,
Arjen van der Heide, Jim Pedd, Hans Philipsen,
Kate Surala

Fotografie

Lorraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie
www.observantonline.nl/Mededelingen
of [www.observantonline.nl/English/
Announcements](http://www.observantonline.nl/English/Announcements)

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:
Marion Janssens, 043 - 38 85 390,
marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,
m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap
ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en
andere belangstellenden kunnen zich abonneren
voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur
geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paartjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

Heb jij passie voor de horeca? Dan is een
(bij)baan in de bediening bij Buitenplaats
Vaeshartelt iets voor jou. Kijk op [www.
vaeshartelt.nl](http://www.vaeshartelt.nl)

PROFESSIELE THESISVORMGEVING
INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE
KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE
PRIJS. WWW.DLGRAPHICS.NL
0624321042 INFO@DLGRAPHICS.NL

paartjes

TE KOOP DAMES- EN HERENFIETSEN
OOK REPARATIES 0433217767

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

Paartjes ✂

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels vol schrijven tot het einde. Voor langere teksten
geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur
/ contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en
loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping. Digitaal inleveren
kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag
daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht
voor om zonder opgaf van reden Paartjes te weigeren.

_____ € 3,00

_____ € 4,00

_____ € 5,00

_____ € 6,00

_____ € 7,00

_____ € 8,00

 Varkens in Nood

**Help de
varkens
in nood**

Meld uw project aan
voor de Hersenbokaal 2016

sterk
Hersenwerk

NR 01

Hersenbokaal 2016

De Hersenstichting stelt €40.000 beschikbaar om nieuw leven te geven aan veelbelovende
ideeën en projecten, gericht op mensen met een hersenaandoening. Aanmelden kan tot 12 juli.
Meer informatie? Kijk op www.hersenstichting.nl/zorg/hersenbokaal-2016.

Geef om je hersenen

Hersenstichting

Envida

JEUGDARTS GEZOCHT

Vanuit 9 consultatiebureaus
in Maastricht en Heuvelland
volgt en ondersteunt Envida
JGZ de ontwikkeling van
kinderen.

Ter versterking van ons
hechte team zoeken wij een
enthousiaste en betrokken
jeugdarts voor 28 uur per
week.

Kijk voor de uitgebreide
vacature tekst op
www.envida.nl/vacatures

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

09-06, 12.00 uur: dhr.ir. Frank C.G. van Bussel	22-06, 10.00 uur: dhr.drs. Thomas C. Emmerling
09-06, 14.00 uur: mw. Sanne J.G. ten Oever	22-06, 16.00 uur: mw. Farida Lada, MBA
09-06, 16.00 uur: mw.drs. Heleen M. Staal	23-06, 10.00 uur: dhr. Bart R.T. Legein, MSc.
10-06, 10.00 uur: Double Doctoral Degree – UM en Hasselt Univ., mw. Lisa Schönfeldt, MSc.	23-06, 12.00 uur: dhr. Stefan H.M. Gorissen, MSc.
10-06, 12.00 uur: dhr. Peter Chi Hin Chan, LL.M.	23-06, 14.00 uur: mw. Marika Leenders, MSc.
10-06, 14.00 uur: dhr. Giulio Valenti, MSc.	23-06, 16.00 uur: dhr. Rogier J.M.M. Holtermans, MSc.
10-06, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. Marko Jelicic	24-06, 10.00 uur: dhr. Bram M.W.C. Brouwers, MSc.
13-06, 10.00 uur: mw. Pham Bich Diep, MSc.	24-06, 12.00 uur: mw.drs. Tjinta Brinkhuizen
15-06, 12.00 uur: mw.drs. Rianne P.J. Geerlings	24-06, 14.00 uur: mw. Brenda A.J. Berendsen, MSc.
15-06, 14.00 uur: mw.drs. Patricia J.A. Dijkstra-Jaspers	24-06, 14.45 uur: dhr. Andrea Milan, MSc.
15-06, 16.00 uur: dhr. Rik Linssen, MSc.	24-06, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. A.M. Hofman
16-06, 10.00 uur: Double Doctoral Degree – UM en Hasselt Univ., mw. Nele Claes, MSc.	27-06, 16.00 uur: mw. Eva Barteková, MSc.
16-06, 12.00 uur: mw.drs. Guusje Vugts	28-06, 10.00 uur: mw. Natasha Azzopardi Muscat, MSc.
16-06, 14.00 uur: dhr. Freek Gillissen, MSc.	28-06, 14.00 uur: mw. Anna S. Wollmann, LL.M.
16-06, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. Marian H.J.M. Majoie	28-06, 16.00 uur: mw. Catarina Marques dos Santos, MSc.
17-06, 10.00 uur: dhr. Alexander P. Henkel, MSc.	29-06, 10.00 uur: mw. Maike Gerken, MSc.
17-06, 12.00 uur: mw. Yvette M.M. Essers, MSc.	29-06, 12.00 uur: dhr. Doris W.M. Gevers, MSc.
17-06, 16.00 uur: Afscheidscollege Prof.mr. Gerard Mols	29-06, 14.00 uur: dhr. Daniël J.L. van Twist, MSc.
20-06, 14.00 uur: dhr. Ramesh Chennupati, MSc.	29-06, 16.00 uur: mw.drs. Vivian E.M. van den Boogaart
20-06, 16.00 uur: Joint Doctoral Degree – UM en ULg dhr. Klaus Möllenhoff, MSc.	30-06, 10.00 uur: mw. Kranthi M. Panth, MSc.
	30-06, 12.00 uur: mw. Sara João Botelho de Carvalho, MSc.
	30-06, 14.00 uur: dhr. Guang Shen, LL.M.
	30-06, 16.00 uur: mw. Taotao Yue, LL.M.

Interne vacatures

- **Medewerker onderwijsontwikkeling** op het gebied van Toetsing, FdR, 15.2 uur
Vacaturenummer: AT2016.133
- **Secretaris Universiteitsraad**, MUO, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.134
- **Medewerker Studentenzaken** Maastricht Graduate School of Governance, FHS, 20.9 uur
Vacaturenummer: AT2016.135
- **Medewerker Studentenzaken** Maastricht Graduate School of Governance, FHS, 26.6 uur
Vacaturenummer: AT2016.137
- **Onderwijs- en onderzoeksmedewerker** Bestuursrecht, FdR, 40 uur
Vacaturenummer: AT2016.138
- **Promovendus** - PhD student - Fysiologie FHML/School for Cardiovascular Diseases/CARIM-Physiology, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.139
- **PhD position**, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2015.141

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

Maastricht Summer School

Journalistiek en effectief schrijven

Ben je op zoek naar een vlotte pen en goede interviewvaardigheden? Of droom je van een journalistieke carrière? Deze Summerschool is een mooie inleiding in effectief schrijven: van een pers- of nieuwsbericht, reportage, column, interview, wetenschapjournalistiek tot het schrijven voor een website. De docenten zijn ervaren journalisten.

Opmerkingen van eerdere cursisten: 'veel meer zelfvertrouwen', 'leuke en veilige sfeer, veel geleerd', 'weet nu wat ik wil: schrijven.'

Docenten:

Riki Janssen en Wammes Bos
(www.observantonline.nl/Contact)

Curstijden:

8 sessies verspreid over 2 weken maandag t/m donderdag van 09.30-13.00 uur.

(Deelnemers worden verzocht hun eigen laptop mee te nemen.)

Aantal deelnemers:

Minimum 6 - maximum 10 deelnemers

Cursus periode:

1 - 12 augustus 2016

Cursuskosten:

€ 800

Meer informatie:

Mail of bel met Riki Janssen

(riki.janssen@maastrichtuniversity.nl)

of 043-3885384)

Traditie

De zon lijkt definitief uit de winterslaap te zijn gekomen en dat betekent dat het zomerreces snel nadert. De Panama papers kunnen weer de lade in, de sjoemelwagens rijden weer als vanouds over de Europese wegen en het EK zal het zonder de bronstige jonkies in het oranje moeten stellen – dat lukt vast. En ik? Ik ben, om alvast een beetje in zomerse sferen te geraken, maar naar het Zuiden vertrokken. Een echte vakantie is het niet, want onder de Spaanse zon zal de eerste versie van de scriptie moeten worden afgeschreven. En waar kun je nu comfortabeler schrijven dan in een huis met Wifi die zo slecht is dat je het internet alleen gebruikt wanneer het echt moet? De barbecue, een rijkelijk gevulde koelkast en een beetje behoorlijk uitzicht op zee voor de dromerige momenten helpen natuurlijk ook.

In de ochtenden trotseer ik het slome internet om een rondje langs de nieuws-sites te maken. Ik lees dat in Oostenrijk de extreemrechtsen het op het nippertje moesten afleggen tegen de gevestigde partijen, dat Halbe Zijlstra overtollige vluchtelingen graag “per kerende post” terugstuurt en dat er een uitzwaaipagina is opgericht voor Sylvana Simons. Sympathiek, denk ik nog, als die Sylvana naar het Songfestival gaat, dan kan ze wel wat steun gebruiken. Maar was het songfestival niet al lang geweest? Bij nadere bestudering blijkt het bericht inderdaad over wat anders te gaan. Het verwijst alweer naar de eerste veldslag in de jaarlijkse strijd om Zwarte Piet. Sylvana is van mening dat het tijd is om een einde te maken aan die malle traditie. En de zogenaamde échte Nederlanders, die motte dat natuurlijk niet, wat ze vervolgens in gebrekkig Nederlands en met een uitgebreid repertoire van hatelijke frasen kenbaar maken. Het levert een pijnlijke paradox op: Het inperken van de vrijheid van meningsuiting door een beroep te doen op diezelfde vrijheid van meningsuiting.

Het liefst negeer ik deze dubieuze traditie met dezelfde vastberadenheid waarmee ik elk jaar Koningsdag vermijd. Maar ik heb vroeger bij de geschiedenislessen goed opgelet en weet dat het onderschatten van overdadige nationalistische gevoelens nare gevolgen kan hebben. Oppassen dus. Ik klap mijn laptop, die inmiddels oververhit geraakt is door de venijnige zonnestralen, dicht. Zwijgen kan niet meer, denk ik, maar vandaag nog even wel. Ik bestel nog maar een bakje vlijmscherpe koffie en geniet van de zon, nota bene in het land vanwaar de ellende in november weer per stoomboot onze kant komt aangedreven.

Arjen van der Heide

3HOOG

Door Ype
Driessen

René

Jurre

Merel

Harrie

Dekolonisatie

Eerst een vaststelling: mocht het ooit oorlog worden, met de Russen, of de Britten na de Brexit, je weet het niet, laten we dan hopen dat ze even een seintje geven wanneer ze aanvallen. Want dan staan onze jongens dus paraat, op de minuut en misschien wel de seconde af. Hoe ik dat weet? Dinsdag had de luchtmacht aangekondigd dat ze om 15.21 met de nieuwe F35, de JSF dus, over Maastricht zouden vliegen. Een kennismakingsronde boven ons land. En joepie: ik kon er mijn horloge op gelijk zetten! Klokslag 15.21 uur kwamen twee straaljagers over, ik stond natuurlijk buiten en heb ze enthousiast toegezwaaid. Sinds Poetin ben ik helemaal vóór dure spulletjes in de lucht en op de grond. Hij heeft zich de Krim al toegeëigend, wie zegt dat Limburg gespaard blijft?

Tweede vaststelling: ik stond moederziel alleen, daar op de parkeerplaats van de Berg. Geen enkele vertegenwoordiging van ons Hoge College, geen Germanicus op zomerse slippers, geen rector (zat waarschijnlijk te dutten in een stakende Belgische trein), geen St. Nick die persoonlijk de besteding van onze belastingcenten in ogenschouw wenste te nemen. Waren ze met belangrijkere zaken bezig? O ja? Wat dan? Ik weet nog wel een onderwerpje waarover ze zich mogen buigen: de geestelijk gezondheid van onze studenten. Want daar is het behoorlijk mis mee, begrijp ik. Ze slikken zich suf aan stimulerende middelen als ze een tentamentje moeten doen, en, erger nog, ze raaskallen dat het een aard heeft.

Want kijk in de vorige editie van dit prachtblad (ik lees dat net als u, lezer, van begin tot eind, te beginnen bij de achterkant; ook ik heb zo mijn zwakheden) en zie het paginagrote verhaal over het gebrek aan studentenactivisme in Maastricht. In het Engels. Daar komt een zekere Dina aan het woord, derdejaars UCM. Haar achternaam

geeft ze niet, want ze is actief bij Mandril, “een politiek-cultureel centrum” in deze stad dat kennelijk wel eens in de clinch ligt met de gemeente. Ze zitten in een kraakpand aan de Cabergerweg. Bij Mandril doen ze workshops en muziekavondjes en yoga en massage. Op een foto op hun site zie je een huiskamer met brave jongeren die waxinelichtjes branden. Dina durft haar naam niet te noemen. Waar komt Dina vandaan? Uit de Krim? Uit Diyarbakir? Uit Molenbeek? Dina heeft zo haar eigen ideeën waarom studenten zo weinig politiek actief zijn en niet gaan stemmen voor raadsverkiezingen binnen de uni. Dat komt omdat we hier met z'n allen te klassenbewust zijn, te elitair, we staan niet open voor studenten met diverse achtergronden en daardoor wil het maar niet lukken met ‘radicale politiek!’ O ja Dina? Dan heb ik me danig vergist, destijds in de jaren zestig en zeventig. Ik dacht toch echt dat Tilburg zich toen Karl Marx Universiteit noemde. Ik zag het ene na het andere universiteitsgebouw bezet worden door militante studenten: pacifisten, communisten, socialisten, andere radicalinski's, noem maar op. Dus toen was de

universiteit minder elitair? Minder klassenbewust? Is het dan niet waar dat de studententallen sinds die tijd zijn geëxplodeerd? Waren dat dan allemaal zontjes en dochters van dokters en advocaten? Hébben we überhaupt zoveel dokters en advocaten?

Maar Dina is er nog niet. Ze heeft ergens iets gelezen over het ‘dekoloniseren van de universiteit’, zegt ze, en daar is ze het van harte mee eens. De universiteiten moeten ‘inclusiever’ zijn, en ook meer aandacht hebben voor thema's waarvan Dina denkt dat die moeilijk liggen (“ook bij de UM”), zoals de koloniale geschiedenis van ons land. Want daar zijn we niet ‘open’ over. Ik word hier zo moe van. Wat leren ze de jongens en meisjes bij het UCM? Dat de geschiedenis begint bij hun geboorte? Dat je over elk onderwerp een mening mag uiten op voorwaarde dat je je nergens in verdiept? Wordt het niet eens tijd dat we het UCM gaan dekoloniseren? Wat het ook moge betekenen...

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder